

مشعل آزادی و مبارزه را همچون رفیق ضیا، برافراشته نگه داریم!

حدود نیم قرن است که کشور ما آماج حمله‌های شدید تجاوزکارانه‌ی امپریالیسم جهانی و جنگ‌های ارتجاعی خونین داخلی بوده است. در این نیم قرن در افغانستان، کمتر کسانی هستند که زخمی بر تن و روانش حس نکرده باشد. در چنین جغرافیای که جز خون و خرابی در خاطره‌ی کسی نیست، هیولای کرونا نیز، مانند اکثر کشورهای جهان بی‌رحمانه، عده‌ای را به کام مرگ می‌فرستد. در شرایطی که ناسور جنگ‌های خانمان‌سوز امپریالیستی و ارتجاعی تمام وطن را در پرتگاه تباهی کشانیده است و اکثر مردم به جز نجات جان و خانواده‌اش به چیزی دیگر فکر نمی‌کنند. در چنین شرایطی یکی از مشعل‌داران قافله‌ی آگاهی و آزادی رفیق ضیا، از میان ما رفت و ما را از وجود روشنی‌بخشش بی‌بهره کرد و داغش را بر دل‌های مان گذاشت.

رفیق ضیا و هم‌زمانش راه سرخ آزادی را برای رهایی ستم‌کشان ترسیم نمود. او با تمام سختی‌ها و مشکلات همچنان در سنگر مبارزه باقی ماند و مشعل آزادی و مبارزه را برافراشته نگه داشت. نه مشکلات راه و نه خیانت‌های هم‌سنگران و رفقای نیمه‌راه او را دل سرد ننمود.

حزب ما، حزب کمونیست (مائوئیست) خالی از اشتباهات و کمبودات نبود و نیست و هیچ انقلابی چنین ادعای را ندارد. رفیق ضیا همیشه تاکید داشت که نباید بر روی اشتباهات خاک پوشی کنیم بلکه با درس از همین اشتباهات مصمم‌تر از پیش در مسیر هدف مان گام به جلو گذاشته و پیشاهنگ ستم‌کشان باشیم و برای تحقق اهداف والای مان از نثار کردن خون‌های مان نیز دریغ نکنیم.

امپریالیسم خون‌آشام با وجود شعارهای دروغین و با وجود صلح‌خواهی‌های عوام‌فریبانه و میان‌تهی‌شان، مدام جنایات را در تمام جهان به ویژه وطن ما گسترده‌تر از پیش کرده، با بازهای کثیف هر روز خون توده‌ای دربند را می‌ریزند و مزدوران مرتجع داخلی با شعارهای دروغین صلح و نشست‌های فریب‌کارانه دقیقاً اهداف شوم باداران امپریالیستی‌شان را دنبال می‌کنند.

در چنین شرایطی اگر مردم ستم دیده باز هم فریب چنین شعارهای را بخورند ممکن است تا پیش آمدن فرصت دیگر بیش از پیش قربانی شوند. پس برماست تا در پرتو راهنمایی‌های رفیق ضیا به جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی دست بزنیم و با ایجاد فضای جنگی انقلابی در راه آزادی و برای پایان دادن به جنگ‌های ارتجاعی و تبدیل آن به جنگ انقلابی تلاش نماییم و برای جهان‌عاری از تجاوز و اشغال‌گری، ستم و استثمار مبارزه نماییم و به دین ترتیب بر مسیر انقلاب و راه رفقای جان‌باخته‌ی خود مهر تأیید بزنیم. رفیق ضیا، ضیاء افشان راه ماست.

کمیته منطوقی شماره ۴، حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان